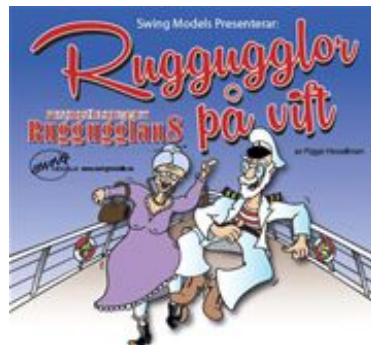

SPF Orsabygden och Ruggugglor på vift i Falun 24 januari

Så var det dags för årets upplaga av Ruggugglor på vift på Stadsteatern i Falun.

En behändig matinéföreställning som började med att nära 40 personer äntrade bussen vid Siljansbuss/taxi i Orsa vid kl 11.00. Det tillkom 2 par i Mora varefter det blev raka spåret till Rättvik och Hantverksbyn för lunch. Där bjöds på goda pannbiffar med potatis, samt fika och kaka.

Vi åkte

sedan vidare mot Falun för att, vältajmat som vanligt, kunna gå in och i stort sett inta våra platser. Vi som tidigare morrat lite över dåliga platser fick så vi teg. I mitt tycke bland de bästa platserna, 5:e och 6:e raden var vikta för oss. Det kändes i stort sett som fullsatt och förväntningarna har ju skruvats upp genom åren. Denna uppsättning var den åttonde i ordningen enligt programmet.

Ja, så

var det då igång och efter att ensemblen har presenterat sig själva kunde föreställningen börja. Och började, det gjorde det när Edit Nilsson från Torsång (Sari Ahonen) kom in och satte fart redan från start. Så fortsatte det sedan med det ena dråpliga efter det andra. Inte ett öga torrt på vår bänkrad i alla fall. Alla som medverkar har ju sitt speciella att tillföra varför det är svårt att peka ut någon enskild, men Albert Sävel (Kurt Sävström) med över 50 år på scen är helt sanslös i sina nummer eller Torsten Duving (Pigge Hesselman) som det räcker med att bara titta på. Och så har vi Torsten Duvings bror, Major Gustaf Duving (Christer Halfvarsson) som gjorde ett magiskt sångnummer innan paus.

Så var det dags för kaffe och lottdragning innan andra akten tog vid. Det kändes som att den smög igång och jag upplevde det som att förutom några undantag, fick den aldrig andra akten att lyfta. Berit Fjällsterqvist (Martin Källberg) som gjort tidigare Ruggugglor oförglömliga fick aldrig riktig fart, men hon drog ändå ner många skrattsalvor tillsammans med sin mamma Gunlög Karlsson (Mats Ingels).

Sammanfattningsvis tycker jag att revyn denna eftermiddag motsvarade alla förväntningar och vi kunde starta hemresan med många skratt inombords. Ett skratt förlänger livet sägs det så vi får hoppas att det plussas på några år efter denna utflykt.

Snart passerade vi Holen och såg ljusen över Orsa glimma. Nu var vi hemma och ett stort tack till våra researrangörer för ett fint skött program.

Text och foto Hasse Ekström